కుస్తీ పోటీల్లో. సారు కూడా మిలిట రో పనిచేసి వచ్చారు. అందుకే పిల్లల్ని అంచిన్నే బా చదివించి మంచి మంచి ఉద్యోగాల్లో చేర్పించా ఇక మా తమ్ముడున్నాడు. మన ఎమ్మెల్యేగారు కష్టప్పగారు న్నారు చూడా ఆయనకు పీడు డిభుజం. ఏదెంతంచే ఆయనంత. అందుకే పి లకి, కోడ ళ్లందరికీ యిక్కడే ఉద్యోగాలు యించాం. అందరం కలిసి ఒకే చోట వుండటాని

జయమ్మగారు చెపుతున్నది వి టున్నంత సేపూ సిటుకుపడలేదా కుర్రాడికి. అ ని ముఖం రంగులు మారిపోవటం గమనిస్తూనే న్నదామె.

నెయ్యి కొన్న డబ్బులిచ్చి, యిద్ద నీ పంపించాక, లోపలికొచ్చిన జయమ్మగారిని సి పకపకమని నవ్వారు సత్యంగారు. ''ఏం డ లు కొట్టావోయ్ వాడి దగ్గర పిల్లలందరూ పోలీస లా, కలెక్టర్లానా? నేను మిలిటరీ వాణ్ణా?''

ఆ క్షణంలో ఆయనకు వది విని శలా ఒక వినోద కార్యక్రమం. ఆమెకు మా త్రం అది 'ముందు గ్రత్త చర్య'.

ఇంచు చు నెలరోజుల తరువాత ఒకరోజు పేపరు స్తున్న సత్యంగారు పెద్ద కేకపెట్టి పిలిచారు జయ మ్మగారిని.

''జయ , ఇటురా. దొంగతనం కేసులో ఈ ఫొటోలు ప డు. ఎక్కడో చూసినట్లే వుందిగాని, ఎవరో గుర్తు రావడం లేదు'' అంటూ. పేపరు తీసుకు రు జయమ్మగారు.

''వృద్ధ పతులను గాయపరచి నగదు, నగలు దోపిడీ''

ఆ ము దురోజు పట్టణంలో జరిగిన దోపిడీ గురించి లన్నీ రాశాక, ''కన్నవారి రెక్కల కష్టంతో త విద్యలభ్యసించి, ఆ రెక్కలు వాలిపోయే మ సంధ్య వేళలో తోడుగా వుండాల్సింది పోయి, ఒంటరిగా వదిలేసి విదేశాలకు ఎగిరిపోతున్న ల్లలున్నంతకాలం యిటువంటి దోపిడీలు సా గానే వుంటాయి'' అంటూ రాసి, వార్తను ము ంచారు.

అంతా చదివిన జయమ్మగారు క్షణంపాటు కలవరపడినా, ''చూశారా, ఈరోజుల్లో ఒంటరిగా దొరికిన ముసలి దంపతులను వదలటం లేదు ఈ దోపిడీ ముఠాలు. వీళ్ళు మీకు గుర్తురాలేదా? నెయ్యి అమ్ముతూ తిరిగే వాళ్ళు. మన యింటికొచ్చి కూడా నెయ్యి పోశారు వీళ్లే. మన పిల్లలూ, కోడళ్లూ కూడా విదేశాల్లో వున్నారు. కానీ ఈ యింట్లో అందరం కలిసే వుంటున్నట్లు వాళ్లకి కావాలనే అబద్ధం చెప్పాను. పదిమంది వున్నారనుకున్న యింటికి దొంగతనానికి రావడానికి జంకుతారు యిలాంటివాళ్లు. సమయస్ఫూర్తితో యిటువంటి చిన్న చిన్న జాగ్రత్తలు మనం తీసుకుంటున్నా, దొంగతనం జరిగితే అది మన ఖర్మ''

''నాకన్నా లౌక్యం బాగా తెలిసినదానివి జయా నువ్వు'' అన్నారు సత్యంగారు, ఆమెను మెచ్చుకోలుగా చూస్తూ.

-బి.వి.వి. ప్రసాద్ (హైదరాబాద్)

అసలు విష ం

ఆఫీసులో నా పని నేను చక కా చేసుకుపోతూ ఓరకంటితో ప్రక్క సెక్షన్‌లో వున్న ఉదయ్‌ని గమనించాను. కళ్లు మూసుకొ తల పట్టుకొని వున్నాడు. రోజూ చలాకీగా వుం పనిచేసుకుపోయే ఉదయ్ అలా డల్‌గా వుండేసరి నాకు ఆశ్చర్యమేసింది. ఏదో పెద్ద ఉపద్రవంలో ఇరుక్కుని వున్నాడనుకున్నాను.

ఉదయ్‌కి మారేజి అయి రెం నెలలు అయింది. కొత్త దాంపత్యం. మధ్యా హ్నం లంచ్ అవర్‌లో కదిలిచ్చాను. ముందు ''అ ఏం లేదు ఏం లేదు'' అంటూ దాటవేసాడ తర్వాత చెప్పాడు.

నిన్నటిరోజు ఆఫీసు అయిన తర ఉదయ్ ఇంటికెళితే, ఇంట్లో ఉదయ్ భార్యా, ల్లి యుద్ధం చేస్తున్నారు. భార్యా, తల్లీ ఒకరి పై ఒక ఫిర్యాదు చేసుకున్నారు. తల్లీ, పెళ్లాం మధ్య నలిగిపోయాడు. అత్తాకోడళ్ల తగువులు ఇంట్లో వుండే తంతేలే అని ఓదార్చాను ఉద ని. దేవుడి దయవల్ల మా ఇంట్లో అత్తాకోడళ్ల రు లేదు. మా అమ్మా, భార్యా ఒద్దికగా మసులు కుంటారు. ఉదయ్ తల్లి గయ్యాళి రకం అని వి వున్నాను. ఆమె దెయ్యంలా, మా అమ్మ దేవత కనపడుతుంది నాకు.

- ఆఫీసు నుంచి ఇంటికెళ్లేసరికి, విశా , అమ్మా ఇద్దరూ టీవీ చూస్తూ అందులో వచ్చే ర్యక్రమాలపై చర్చించుకుంటున్నారు. భోజ అయిన తర్వాత ఎక్కాను. నా భార్య విశాల భోజనం అయిన త ఇల్లు సర్ది బెడ్ రూములోకి వచ్చింది గ్గా. ఈరోజు ఆఫీసులో ఉదయ్‌తో జరిగిన నా సంభాషణ చెప్పాను విశాలకు ''వాళ్ల

కంటే నీవూ మా అమ్మా బెస్ట్'' అన్నాను ఉదయ్ తల్లీ, భా ఉద్దేశించి. ''అంత కాదులెండి!'' తేలిగ్గా కొ రేసింది.

''మ ల్లి కుండమార్పిడి వ్యవహారంలో జరిగింది. మ అన్నా, మీరు మంచి స్నేహితులు కాబట్టి, ఇ పూర్వకంగా, ఒకరి చెల్లెల్ని, ఒకరు వివాహం చేసుకున్నారు. నన్ను మీరు చేసుకుంటే, మా అన్న మీ చెల్లెల్ని చేసుకున్నాడు. నన్ను ఇక్కడ మీ అమ్మ కష్టపెడితే, అక్కడ మా పుట్టింట్లో వున్న మీ చెల్లెల్ని, మా అమ్మ రాచిరంపాన పెడుతుంది అన్న భయంతో, నన్ను కన్నకూతురిలా చూసుకుంటూ ప్రేమ కురిపిస్తుంది మీ అమ్మ'' అసలు విషయం ఇది అన్నట్లు చెప్పింది విశాల. నేను తెరిచిన నోరు అలాగే వెళ్లబెట్టాను.

-ఒ. వెంకటేశ్వర్లు (నెల్లూరు)